

have, var der dog nogen Mening i det. For øvrigt er hele Lovforslaget slet ikke beregnet paa at komme andre til Hjælp end dem, der bo ude ved Hederne, kunde jeg sige, i de daarlige Egne af Danmark. Det er det udelukkende beregnet paa, og det rammer dem ogsaa paa en Prik. Jeg har set alle dem efter, jeg kender, det rammer paa en Prik dem, der bo paa de allerdaarligste og magreste Egne, der, hvor Jorden giver de faa Fold, og Folk maa arbejde strengt for at faa det daglige Brød. Dertil gaa Pengene. Jeg vil anbefale ærede Medlemmer at stemme for Flertallets Ændringsforslag og stemme mod Mindretallets.

Indenrigsministeren (P. Munch): Jeg vil blot gøre den Bemærkning, at den Forskel, der er i Fradraget for Landet, Provinsbyerne og København, ingenlunde er saa stor, at den svarer blot tilnærmelsesvis til den Forskel, der er i Pengenes Værdi.

Med Hensyn til den sidste Bemærkning af den ærede Ordfører, at Forslaget var beregnet paa at hjælpe bestemte Kommuner, Hedekommunerne i de fattigste Egne, vil jeg dog gerne sige, at jeg opfatter Forslaget som i det hele beregnet paa at hjælpe de fattigste Kommuner, og til disse kan der høre andre end dem i Hedeegnene, f. Eks. Forstadskommuner ved en Del af vore Byer med en meget udpræget og fattig Arbejderbefolkning, og netop ikke sjældent saadanne Kommuner, hvor Arbejdsløsheden rammer meget haardt og er et Udtryk for, at vedkommende Kommune ingenlunde er en velstillet Kommune. Jeg synes derfor ikke, der ud fra de Betragtninger, der bleve anførte, kan indvindes noget mod at tage Arbejdsløshedskasserne med; der er dog der Tale om sociale Udgifter, der ere parallelt stillede med de andre. Nogen stor Ulykke kan det jo for øvrigt ikke volde det ærede Medlem og Hedekommunerne, netop fordi det i en vis Forstand er saa forholdsvis maa Beløb, Kommunerne ere med til at udrede til Arbejdsløshedskasserne.

Jacob Christensen: Det forekommer mig, at de Bemærkninger, den ærede Ordfører fremkom med nu, vare noget ved Siden af, idet vi vel omtrent kunde blive enige i det Øjeblik, man fastholdt Kravet om forøget Statstilskud og ikke gik til at øve Retfærdighed overfor de Hedekommuner, det ærede Medlem omtalte, paa Bekostning af Bykommuner, som maa ske ere lige saa haardt anspændte af

Kommuneskatter og Afgifter som de, hvortil Hjælpen skal gives. Det er det, jeg har protesteret imod, og jeg mener med fuld Ret. Den ærede Ordfører talte om, at han ikke troede, at man ude i Sogneraadene var Fedtemikler. Nej, det kan gerne være; jeg antager, at det er ret fornuftige og praktiske Mennesker, og hvis de se, at man fra Lovgivningsmagtens Side vedtager et Forslag, der er i høj Grad uheldigt, idet det næsten animerer de paagældende til at lave den Manøvre, jeg omtalte, antager jeg nok, at de ville vide at gøre Brug af det paa de Steder, hvor man har Fordel af det. Jeg tror ikke — og deri er jeg enig med den ærede Ordfører —, at det vil blive i de allerfattigste Kommuner paa Landet, thi de ere ligesom de fattigste af Købstadkommunerne netop tvungne til at søge at faa Indtægten angivet lige til den sidste Øre.

Saa vil jeg endelig gerne sige om Medicinalvæsenet, at det er dog ikke saadan hverken i Købstæderne eller i København, at Kommunen betaler, naar der sendes Bud efter en Læge. Det er Udgifterne til Sygehuse, epidemiske Sygdomme o. l., der her er Tale om. Om Arbejdsløshedskasserne skal jeg kun bemærke, at naar man ser paa den Statistik, der foreligger over dem, der have oppebaaret Understøttelse, vil man sikkert finde, at en meget stor Del af dem er kommen ind til Købstadkommunerne i Haab om at faa Arbejde, og saa synes jeg ikke, det er urimeligt, om Købstadkommunerne forlangte, at man ved Fordelingen tog dette med i Betragtning, saaledes at Tilskuddet til Arbejdsløshedskasser blev medregnet ved Statstilskuddets Fastsættelse.

N. P. Jensen (Randers Amts 4de Valgkreds): Den højtærede Indenrigsminister sagde overfor den ærede Ordfører, at de Fradrag, som gjaldt for København og Købstæderne, ikke tilnærmelsesvis, i alt Fald ikke fuldt ud opvejede de Fordele, som de billigere Levevilkaar ude paa Landet gav Landboerne fremfor Købstadboerne. Maa jeg dertil gøre den Bemærkning, at jeg finder, at det i det hele taget er urigtigt teoretisk set — jeg ved, det er vanskeligt at ordne det anderledes, og jeg skal derfor ikke i Øjeblikket stille Forslag om at ændre det —, at København og Købstæderne have større Fradrag end Landkommunerne. Thi Grunden til, at det er dyrere at leve i København, er ganske sikkert den, at Folk af en eller